

PARLAMENT DE CATALUNYA

Núria de Gispert i Català

Presidenta

Desè aniversari de la catorzena conferència internacional sobre la sida

Palau del Parlament, 29 d'abril de 2013

La presidenta

Bona tarda a tothom, a totes les persones que han estat convocades a l'acte de commemoració del desè aniversari de la catorzena conferència internacional sobre la sida.

En primer lloc, vull saludar l'honorable conseller de salut, altres càrrecs del departament de salut i també del de la presidència, la responsable de salut de l'ajuntament de Barcelona, els doctors Casabona i Gatell, que són els organitzadors d'aquest acte, els representants de les oenegés i d'ONUSIDA, i molt especialment permetin-me que saludi les autoritats estrangeres que ens acompanyen: l'excel·lentíssim senyor Denzil Douglas, primer ministre de Saint Kitts i Nevis i president de la Comunitat del Carib; l'excel·lentíssim senyor Douglas Slater, ministre d'affers exteriors i de consum de Saint Vincent i les Grenadines; el doctor Kevin Isaac, comissionat de Saint Kitts; el doctor Luiz Loures, director executiu del programa UNAIDS i secretari general assistent de les Nacions Unides a Ginebra; el doctor Edward Green, enviat especial del secretari general de les Nacions Unides per a la prevenció de la sida al Carib; la senyora Reeta Bhatia, assessora en cap d'UNAIDS Ginebra, i els representants de Gilead Sciences, la senyora Ausejo i el senyor de la Serna. A tots vostès, benvinguts al Parlament de Catalunya, a aquest palau seu del legislatiu català.

Quan celebrem actes com aquest, quan convidem gent, sigui de Catalunya o de fora de Catalunya, i molt especialment estrangers, sempre els faig cinc cèntims, com diem aquí, del que és i el que significa aquest palau. Es troben vostès en un indret que és el parc de la Ciutadella. Fa tres-cents anys, al seu lloc hi havia diversos edificis militars, i el principal, el més important, és el que avui acull el Parlament de Catalunya. Era l'edifici militar per excel·lència, i és dels pocs que queden d'aquelles construccions.

PARLAMENT DE CATALUNYA

Núria de Gispert i Català

Presidenta

Aquella ciutadella es va construir no per defensar Catalunya i els catalans. Al contrari: es va construir després de la guerra de successió, que els catalans vam perdre, i la va fer construir el monarca Felip V com a instrument de repressió contra els catalans. Avui aquest palau és el lloc de la paraula. És una mica la ironia de la nostra història: un edifici militar per excel·lència l'hem convertit des de fa vuitanta anys, i per voluntat del primer president de la Generalitat republicana, Francesc Macià, en la seu del legislatiu català.

El Parlament representa el poble de Catalunya, un poble acollidor, un poble integrador, un poble que té per principi bàsic la convivència i la cohesió social, però un poble que creu que és una nació i que defensa i defensarà aquesta nació.

Benvinguts tots, i comencem aquesta sessió de treball, aquesta sessió que commemora el desè aniversari de la catorzena conferència internacional sobre la sida.

...

Abans de dir unes paraules de cloenda d'aquesta primera part, permetin-me que saludi els meus companys. He saludat tothom, he saludat totes les autoritats, però m'he descuidat els diputats i les diputades i la vicepresidenta de la mesa. Per tant, vull fer una salutació ben cordial als meus companys diputats, i també al director general de cooperació, que segur que té relació amb els projectes de què avui han parlat.

Vull, en primer lloc, felicitar els promotors d'aquest acte, els doctors Casabona i Gatell; el departament de salut de la Generalitat de Catalunya; la fundació Barcelona Sida 2002, i la Fundació Sida i Societat, entitats que van organitzar conjuntament la catorzena conferència internacional, que, com deia un dels organitzadors, és irreplicable en tots els sentits. Irreplicable per la feina i de tant positiva que va ser, per la feina que va suposar.

Precisament, d'aquesta conferència internacional de la sida a Barcelona en van sortir una sèrie de projectes, projectes de què avui parlaran a bastament i que es van dur a terme a Guatemala i el Senegal.

Vull també fer una felicitació extensiva a tots els professionals i voluntaris que es dediquen a la prevenció i el tractament del VIH/sida, pel treball fet i per la mateixa

PARLAMENT DE CATALUNYA

Núria de Gispert i Català

Presidenta

realitat de la conferència que avui es recorda, que fou un esdeveniment molt rellevant per al món mèdic i per a la salut pública, però també per a la ciutat de Barcelona i per a Catalunya, que afirmaven i projectaven en aquell moment la seva sensibilitat i el seu compromís amb els grans reptes globals que la comunitat internacional té plantejats.

També vull agrair als organitzadors d'aquesta jornada i d'aquella conferència celebrada el 2002 –que, hi insisteixo, va tenir un gran impacte internacional– que pensessin que aquesta jornada es podia celebrar al Parlament de Catalunya, que, com deia un d'ells en una de les cartes que em va enviar, és el lloc on es troben totes les voluntats del nostre país i des d'on Catalunya es pot explicar al món. Jo crec que això és important, perquè aquest Parlament, com vostès saben, l'integren 135 diputats, i cada un representa una part petita de Catalunya, cada un té la seva manera de fer, la seva manera de viure, la seva manera de projectar el país, però el que és segur és que tots som sensibles a aquestes conferències internacionals i a aquesta problemàtica de la sida.

És també un bon moment per acollir les entitats i els professionals implicats en la lluita contra la sida, per reconèixer la seva feina i l'excel·lència científica del nostre país. Pel que fa a la recerca sobre la sida, Barcelona és una de les ciutats més reconegudes. Abans no sé si era el doctor David Dalmau que deia que no és casual que els dos centres d'investigació més importants els portin dos catalans. Jo també vull afegir aquí que no és casual que pel que fa als projectes de recerca que en l'àmbit europeu s'atorguen a les comunitats autònomes Catalunya sigui la que durant quatre anys consecutius n'ha rebut més per dur a terme. I tampoc és casual que en matèria de recerca, d'excel·lència, Catalunya estigui entre els primers quatre llocs d'Europa, després d'Holanda i al costat de Dinamarca i Suècia.

Per tant, crec que val la pena que malgrat els moments de crisi que vivim continuem treballant per l'excel·lència i continuem treballant en malalties com aquesta. Abans comentava –i jo no tinc res a veure amb la medicina, sóc més aviat de lletres, i de la banda jurídica– al conseller i a les persones amb les quals parlàvem a l'audiència prèvia que la malaltia de la sida és d'aquelles en què des del meu punt de vista el tractament i la curació han estat més espectaculars. Per què? Perquè a Catalunya, el 83, el 84, el 85, no sabíem què era, i vam veure i viure la mort de moltes persones joves, però al cap de deu anys, només deu anys, ja es va notar un canvi important gràcies a la medicina. Crec que és important dir-ho i repetir-ho, perquè a vegades a les persones com vostès, que tot el dia treballen en

PARLAMENT DE CATALUNYA

Núria de Gispert i Català

Presidenta

aquesta malaltia, els pot fer la sensació que no s'avança. Des de fora, però, es veu que l'avenç és molt important. Amb tot, vull ressaltar i destacar el que deien tant el conseller com el doctor Casabona: que és molt important la prevenció. Per tant, hem de treballar molt per la formació, amb la gent jove, els nens, els adolescents, les dones, que han d'estar molt més formades i molt més preparades. Així, la feina que s'ha fet fins ara és important continuar-la fent, és important que es continuï millorant en l'esperança de vida, però encara és més important fer una aturada en el camí i pensar més en totes les polítiques preventives.

Res més. Els encoratjo a continuar treballant. Ja sé que no hauran de preparar una altra conferència igual, ja no s'ha de crear cap fundació específica. Sí que espero, però, que aquesta fundació i les altres puguin continuar fent projectes de cooperació internacional als països on puguin necessitar la nostra experiència, la nostra ciència i la nostra investigació.

Després, crec que també és important ressaltar el bon record que les 20.000 o 25.000 persones que ara fa deu anys van venir i van conèixer per primer cop Barcelona i Catalunya se'n devien emportar. Per a nosaltres, per a Catalunya, per a un país petit com el nostre, però que el volem gran i cada vegada més gran, és important que vingui gent de fora i el pugui conèixer.

Res més; moltes gràcies. Ara continua la jornada.